

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

El joc de les armes, per no pocs, herois improvisats, se'ls presentava planer i així s'han lliurat irreflexivament a adoptar la professió de guerrers. Però, transportats en els fronts de batalla i enquadrats en formacions semimilitaritzades, s'han adonat que els mancaven les virtuts precises per a aguantar el sacrifici. Veritablement, l'art de la guerra no s'improvitza i els coneixements de la tècnica pesen per sobre de tota valentia temerària. L'experiència ens ho diu; la lluita contra un exèrcit regular és insostenible si no s'hi respon amb una força organitzada. Per això, tots els esforços desarticulats, que tant s'han prodigat des del començament de la guerra encesa pel feixisme internacional en el sòl ibèric, han estat insuficients i han perjudicat sensiblement el descabdellament d'una lluita en la qual el fervor de la causa que defensava el poble havia de donar una victòria ràpida. Si tot el que s'activa ara, pel que respecta a Catalunya, que en altres llocs ja és una realitat, envers la formació d'un exèrcit regular popular, s'hagués plantejat en iniciar-se la guerra, l'esclafament dels facciosos hauria estat immediat. Cal acceptar les coses tal com són i no com les voldriem. L'acció bèllica està plantejada entre el poble i uns generals traïdors, venuts al feixisme internacional. Per aquesta circumstància, les armes del poble han estat insuficients per a decantar-se la victòria, ja que la lluita perdia el caràcter de guerra civil per a convertir-se en guerra d'independència, en la qual els elements bèllics i valors tècnics que entraven en joc, per l'ingerència estrangera, obligaven a afrontar una lluita cruel que exigia una veritable organització de guerra. I com s'hi ha respost? Amb improvisacions i obstacles de tota mena, fins que, fortament castigats i pels desenganys viscuts, s'ha abatut l'urc d'una tendència revolucionària suïcida, per no saber distingir, en el moment oportú, el tractament que correspon a una revolució o a una guerra amb totes les conseqüències.

ALFIL

Obrant així, volen arribar a la unitat

Perquè tots els treballadors i el poble en general es donin compte de la poca sinceritat amb què molts s'expressen en un sentit d'agermanar la U. G. T. amb la C. N. T., val la pena que senyalem amb lletra ferma i enèrgica de censura l'activitat denigrant, ascarosa i canallesca amb tota l'extensió de la paraula, que estan emprant precisament els qui més critiquen a la C. N. T. d'ésser responsable, segons ells, de no arribar-se a la fusió sindical.

Deixem tota classe de consideracions i anem al gra de la cosa. Mentre molts dels dirigents de diversos sectors que es diuen revolucionaris es vanaglorien de portar a cap tasques positives i que poden determinar la formació d'un potent baluard que destrueixi prompte les arrels del feixisme, i que per consegüent s'implantarà un règim equitatiu i justicier, sabeu que estan fent la majoria d'ells? Fer la traveta i perjudicar traïdorament, practicar una ruï política partidista...

Un exemple eloqüent és el que ens donaren ahir, a la nit, els quatre homes militants responsables de la U. G. T. d'aquesta ciutat, Miquel Brunet, Pere Rovira, Joan Falgueras i Ramon Rosanes, els quals s'entretienien arrencant de les parets els programes anunciadors del míting de demà, organitzat per l'Associació Obrera (C. N. T.) local.

Aquest fet, camarades militants de la C. N. T., ens ha de fer obrir els ulls i sapiguer respondre d'una manera adequada a aquestes maniobres baixes i pròpies d'agents del facciós Franco.

Per part de l'organització ugetista deu haver-se de fer quelcom per donar la sensació d'estar o no conforme, amb la repugnant maniobra dels seus esmentats quatre afiliats. Del contrari, s'haurà de pensar que és un fet de l'organització, i com a tal, s'haurà de tractar. Per tant, ara té la paraula la U. G. T., i que tot el poble estigui a l'aguait de les activitats i no deixi d'escoltar molt.

P. GUDIOL